

179

ornamentis: tuaque gratissimus suauitate uisetur: legetur: ama-
bitur. Quae restibi quidem decus & sempiterni propagationem
nominis: uenturis autem studiorum subsidium cōparabit. Nam
perpetuo rubetur in aristote & maiori quidem cum uoluntate
lectaberis: sempque p̄philosoforum ora uolitabis. haec uō ad
te misi: haud ulla mediūfidius spe laudis aut glorie. Nec enim
eo temeritatis & ignorantie deductus sum: ut ullam chrestiti
forme ac decoris laudem ab ulixce tribui potuisse putem: cum
homerus illo deformiore neminem trojam petisse cecinerit.

Verū enim uō cum prudentissimum atq; grauissimū in omni re
iudicium tuum nouerim: tu mihi iudex censorq; sis uehemen-
ter exopto: ut quid de me ipso expectem in posterum tua auctori-
tate: uelut oraculo quodam: aut cōmone factus: aut cōfirmatus
intelligam: Qd̄ quidem ad onus amice et beniuole suscipiendū
tua te scio psuadebit: humanitas & mansuetudo. Quarū rerum
palmam ita cunctorū suffragio & extimatione reportasti: ut ni-
hil quod auxilium: aut consilium deposcat abste putet alienū.
A cecidit inter nos necessitudo quaedam: atque propinquitas ex
uero antiqua uirtute ac disciplina prestantissimo: & etate nostra
clarissimo: Chrsolora: excuus opera & liberalitate manauit q̄
quid graecarum hūce temporibus litterarum nostrates auxere.

Ille comunis utriusque parens: dulcissimusq; praeceptor: archissimo
nos ita quodam cognationis genere conciliauit: sicuti quos uno
procreatos genitore: eademq; ortos familia cernimus. Quid plu-
ra ipsum iam plutarchum audiamus: quem ita leges ut ipsum i
rostra sub tuum iudicium: seuerissimamq; censuram productū
excusam et atque perpendas.

VITA TITI Q VINTI